

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov JUDr. Eleny Kováčovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu: **J. J., zastúpeného JUDr. P. N., advokátom**, proti žalovanému: **Krajský lesný úrad v Banskej Bystrici**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 2178/2007 zo dňa 1. februára 2008, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 24. septembra 2008, č.k. 23 S 61/2008-68, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23 S 61/2008-68 zo dňa 24. septembra 2008 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného, ktorým žalovaný ako druhostupňový správny orgán potvrdil rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Lučenci č. 2007/00171 zo dňa 2. novembra 2007. Prvostupňový správny orgán vyhovel žiadosti novozvoleného výboru Urbariátu PS T. o zápis zmien údajov evidovaných v registri pozemkových spoločností a zapísal do tohto registra tie zmeny v orgánoch spoločnosti, ktoré boli prijaté na valnom zhromaždení konanom dňa 27. septembra 2007.

Krajský súd po preskúmaní veci v medziach žaloby na riadnom pojednávaní žalobu žalobcu v zmysle § 250j ods. 1 OSP zamietol, pretože dospel k záveru, že nie je dôvodná. Plne sa stotožnil s právnym názorom žalovaného a jeho rozhodnutie považoval za zákonné.

Proti rozsudku krajského súdu v zákonom stanovenej lehote žalobca podal odvolanie prostredníctvom svojho právneho zástupcu a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa, zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pretože krajský súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozsudok krajského súdu vychádza z neprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa jeho názoru krajský súd pri skúmaní dokumentov z tzv. valného zhromaždenia zo dňa 27. septembra 2007 nesprávne zistil počet prítomných osôb na valnom zhromaždení, nakoľko na prezenčnej listine sa nachádza iba 15 podpisov. Z tohto počtu bolo prítomných 9 členov urbariátu, ostatní boli nečlenovia, teda nemohli pristúpiť k zmluve o založení v zmysle § 15 ods. 3 zákona č. 181/1995 Z.z., a teda neskúmal spôsobilosť zúčastnených osôb byť členom Urbariátu pozemkovej spoločnosti T..

Poukázal na skutočnosť, že krajský súd nesprávne posúdil zákonnosť zvolania tzv. valného zhromaždenia. Pozvánka na tzv. valné zhromaždenie nebola doručená všetkým členom pozemkového spoločenstva, pričom základným právom každého člena spoločenstva je právo rozhodovať hlasovaním vo veciach zverených do pôsobnosti valného zhromaždenia.

Uviedol, že táto požiadavka vyplýva nepriamo z ustanovenia § 19 ods. 4 predmetného zákona, v zmysle ktorého prehlasovaní členovia spoločenstva v otázkach, na ktoré sa vyžaduje súhlas aspoň dvojtretinovej väčšiny všetkých hlasov, môžu dať návrh na súd, aby vo veci, v ktorej boli prehlasovaní, rozhodol.

Taktiež je toho názoru, že krajský súd mal v rámci prejudiciálnej otázky určiť okruh členov Urbariátu pozemkového spoločenstva T.. Následne tak mal krajský súd zistiť, že otázka zoznamu členov pozemkového spoločenstva bola už vyriešená rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21. mája 2001, sp. zn. 23 S 9/01.

Taktiež uviedol, že krajský súd nesprávne vyhodnotil LV č. X. kat. úz. T. za relevantný dôkaz pre určenie okruhu vlastníkov na ňom uvedených. Uvedený list vlastníctva bol založený katastrálnym úradom až po založení Urbariátu pozemkového spoločenstva T.. Vlastnícke právo vzniklo žalobcovi ako aj ďalším členom spoločenstva pred účinnosťou zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností.

Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. októbra 2000, sp. zn. 2 Cdo 67/2000, v ktorom sa konštatuje, že „súd je oprávnený v konaní o vlastníckej žalobe ako predbežnú riešiť otázku vlastníckeho práva k nehnuteľnosti; pri posúdení otázky, kto je vlastníkom, môže sa odchýliť od stavu zapísaného v katastri nehnuteľností. V občianskom súdnom konaní môže súd riešiť rôzne prejudiciálne otázky (§ 135 OSP). Posúdenie otázky vlastníckeho práva k nehnuteľnej veci nie je otázkou uvedenou v § 135 ods. 1 OSP, ktoré ustanovenie taxatívne vymedzuje prípady, ktoré súd nemôže v konaní riešiť ako otázky predbežné. Preto je súd oprávnený riešiť túto otázku prejudiciálne, za splnenia podmienok uvedených v § 135 ods. 2 OSP, t.j. za predpokladu, že o tejto otázke nebolo už vydané príslušným orgánom rozhodnutie. Nie je však rozhodujúce, že otázka vlastníctva môže byť riešená aj v samostatnom konaní súdu o žalobe podľa § 80 písm. c/ OSP“.

Na základe vyššie uvedeného je nutné konštatovať, že krajský súd nesprávne zamietol námietku žalobcu proti platnosti LV č. X. kat. úz. T. a súd zároveň nesprávne konštatoval, „že v zmysle zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností, konkrétne § 70, sú údaje nehnuteľností záväzné, hodnoverné, ak sa nepreukáže inak“.

Ďalej uviedol, že napadnutým rozsudkom bol porušený zákaz retroaktivity, bola spochybnená platnosť voľby doterajších členov výboru spoločenstva, čo môže mať za následok neplatnosť právnych úkonov vykonaných v mene spoločenstva.

Právny zástupca žalobcu na odvolacom pojednávaní konanom dňa 18. novembra 2009 uviedol, že súčet pozemkov uvedených na LV sa nerovná súčtu pozemkov uvedených v zmluve o založení pozemkového spoločenstva.

Žalovaný navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Valné zhromaždenie Urbariátu PS T. konané dňa 27. septembra 2007 bolo konané v súlade s ustanoveniami zákona č. 181/1995 Z.z. o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov a zapísaním zmien vo vedení spoločnosti do registra pozemkových spoločenstiev došlo k zosúladieniu pomerov vnútri spoločenstva s ustanoveniami zákona o pozemkových spoločenstvách.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 OSP na pojednávaní podľa § 250ja ods. 2, § 214 ods. 1 OSP a rozhodol podľa § 219 ods. 1, 2 OSP tak, že napadnutý rozsudok potvrdil. Rozhodol na odvolacom pojednávaní dňa 18. novembra 2009 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V intenciách ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“ sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Preskúvanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou (§ 249 ods. 2 OSP).

Z dispozičnej zásady, ktorou sa súd v správnom súdnictve riadi, vyplýva žalobcovi z ustanovenia § 249 ods. 2 OSP zákonná povinnosť uviesť okrem všeobecných náležitostí žaloby (§ 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 OSP) aj označenie rozsahu, v ktorom je rozhodnutie napadnuté a aký končeny návrh robí.

Súd nevyhľadáva za účastníka konania konkrétne dôvody nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktoré podľa § 249 ods. 2 OSP majú tvoriť obsah žaloby a určovať rozsah preskúvania zákonnosti rozhodnutia súdom.

Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je súd viazaný a nemôže ho prekročiť. Taktiež súd prihliada na lehoty na podanie žaloby. Po uplynutí lehoty už súd neprihliada na prípadné rozšírenie dôvodov žaloby, pretože by išlo o podanie urobené po lehote stanovenej zákonom (§ 250h ods. 1 OSP).

Podľa § 250i ods. 1 OSP pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súdom môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúvanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250i ods. 3 OSP pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250j ods. 6 OSP správne orgány sú viazané právnym názorom súdu.

Z administratívneho spisu žalovaného ako i doterajšieho priebehu konania odvolací súd zistil, že predmetom súdneho preskúvacieho konania je rozhodnutie žalovaného číslo: 2178/2007 zo dňa 1. februára 2008, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Obvodného lesného úradu v Lučenci číslo 2007/00171 zo dňa 2. novembra 2007 a zamietnuté odvolanie členov Urbariátu, pozemkovej spoločnosti T. zo dňa 18. novembra 2007. Obvodný lesný úrad

v Lučenci vyhovel žiadosti novozvoleného výboru Urbariátu PS T. o zápis zmien údajov evidovaných v registri pozemkových spoločenstiev a zapísal do registra PS s právnou subjektivitou zmeny v orgánoch spoločenstva, ktoré boli prijaté na valnom zhromaždení konanom dňa 27. septembra 2007.

Valné zhromaždenie sa konalo na základe podnetu časti členov Urbariátu pozemkového spoločenstva T. dňa 27. septembra 2007 na notárskom úrade JUDr. M. J. na ktorom sa zúčastnilo 16 členov spoločnosti (vlastnícky podiel 31/126) zapísaných na liste vlastníctva (LV) číslo X. vedeného Správou katastra Lučenec v k.ú. T.. V zmysle uvedeného LV je z celkového počtu 63 vlastníkov 5 vlastníkov neznámych a podiel nehnuteľností je v správe Slovenského pozemkového fondu, 31 vlastníkov je mŕtvych, pričom do doriešenia vlastníckych vzťahov ich zastupuje Slovenský pozemkový fond a 11 žijúcich vlastníkov sa valného zhromaždenia nezúčastnilo (vlastnícky podiel 15/126).

Ako uviedol krajský súd, na základe uvedeného mal žalovaný za preukázané, že dané valné zhromaždenie bolo uznášaniaschopné.

Žiadny z údajných členov Urbariátu PS T. podpísaných pod odvolaním proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu, ktorých zastupuje žalobca nie je zapísaný na LV č. X., k.ú. T., ktorého vlastníctvo sa vzťahuje k predmetu sporu.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 181/1995 Z.z. o pozemkových spoločenstvách v platnom znení, sa členmi spoločenstva môžu stať len tie fyzické a právnické osoby, ktoré sú vlastníkami podielu spoločnej nehnuteľnosti a v zmysle § 17 ods. 2 citovaného zákona môžu byť do orgánov PS volení členovia spoločenstva starší ako 18 rokov.

Na námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu (ako i na pojednávaní pred odvolacím súdom) Najvyšší súd Slovenskej republiky neprihliadol, nakoľko tieto neboli uplatnené v žalobe. Okrem iného tieto považuje za irelevantné vo vzťahu k predmetom sporu ako i účelové, ktoré nemôžu privodiť iné rozhodnutie vo veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zhodne s názorom krajského súdu udáva, že zákon č. 181/1995 Z.z. o pozemkových spoločenstvách v platnom znení neupravuje bližšie spôsob zvolávania valného zhromaždenia, neustanovuje ani lehotu, v akej sa má zvolať a neupravuje ani ďalšie procesné postupy okolo vnútro - spoločenského života takýchto spoločenstiev. Taktiež považuje za správny názor žalovaného ako i krajského súdu, že v danom prípade nie je možné nijakým spôsobom použiť analógiu k Obchodnému zákonníku.

Najvyšší súd SR preto nebude opakovať odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu ani nebude opakovať odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu, ale na ne ako na vecne správne a postačujúce odkazuje (§ 219 ods.2 OSP v znení zákona č. 384/2008 Z.z., účinnom od 15. októbra 2008). V súdnom odvolacom konaní nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, s ktorými by bolo potrebné osobitne sa zaoberať.

Preto Najvyšší súd SR ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením veci a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP ako aj rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (§ 249 ods. 2 OSP).

O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP. Neúspešnému žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a žalovaný správny orgán nemá zo zákona právo na ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 18. novembra 2009

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová